

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Αριθ. Πρωτ.: 127/2020

Έορτή Παγκοσμίου Ύψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ,

14 Σεπτεμβρίου 2020

*Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης·
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας,
Σταυρός, βασιλέων τὸ κραταίωμα·
Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα·
Σταυρός, ἀγγέλων ἡ δόξα,
καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.
(Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ ὄρθρου τῆς ἑορτῆς)*

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους καὶ Θεοφιλεστάτους Ἀρχιερεῖς, τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Διακόνους, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές, τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τοὺς Ἐντιμολογιωτάτους Ἄρχοντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα, τὶς Φιλοπτώχους Ἀδελφότητες, τὴν Νεολαία, τὶς Ἑλληνορθόδοξες Ὄργανώσεις καὶ ὁλόκληρο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Προσφιλεῖς ἀδελφοί καὶ ἀδελφές ἐν Χριστῷ,

Σήμερα τιμοῦμε τὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, ὑψώνοντάς τον κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Παγκοσμίου Ύψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Σήμερα τελοῦνται τὰ θαυμάσια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔστειλε τὸ μονογενῆ Του Υἱὸ καὶ καταδέχτηκε ἐκουσίως τὴν ἀτιμωτικὴν Σταύρωση, μετασηματίζοντας ἔτσι ἓνα ἐργαλεῖο βασανιστηρίων καὶ θανάτου, σὲ ἓνα σύμβολο τῆς νίκης ἐναντίον τοῦ θανάτου.

Σήμερα ὁ Σταυρὸς ὑψώνεται ψηλὰ σὰν μία μοναδικὴ σκάλα διὰ τὴν ὁποία ἀνεβαίνουμε πρὸς τὸν Παράδεισο. Ἀνεβαίνουμε μὲ τὴ βοήθεια τῆς ἴδιας ἀγάπης ποὺ ἄφησε τὰ καρφιά νὰ τρυπήσουν τὰ ἄσπιλα χέρια καὶ τὰ πόδια τοῦ Σωτῆρος μας. Ὁ Κύριος ἔθεσε τὸν ἑαυτό Του ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, κρεμάμενος ὡς καρπὸς ἀθανασίας, «ὡς βότρυς πλήρης ζωῆς» (Στιχηρὰ τῶν αἰώνων τοῦ ὄρθρου τῆς ἑορτῆς).

Ἀγαπητοί μου χριστιανοί, μὲ τὸ βλέμμα στραμμένο πρὸς τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, εἰδικὰ σήμερα, καλοῦμαστε νὰ σκεφτοῦμε τὴν ἀγαπημένη μας Θεολογικὴ Σχολὴ καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Κολλέγιο. Εἰδικὰ σήμερα, ἅς προσευχηθοῦμε γιὰ αὐτὸ τὸ πολύτιμο ἴδρυμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας μὲ πνεῦμα ἀλληλεγγύης. Ὅλοι γνωρίζουμε πόσο πολὺ ἡ Σχολὴ μας ἀγωνίζεται τὰ τελευταῖα χρόνια γιὰ νὰ ἐπιτύχει σταθερότητα καὶ ἀσφάλεια. Πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι ἡ Σχολὴ

τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Κολλέγιο, θὰ διατηρηθοῦν γιὰ τὶς μελλοντικὲς γεννεὲς τῶν κληρικῶν μας, καθὼς ὁ «Ἱερὸς Λόφος» στὸν ὁποῖο βρίσκεται θὰ μεταμορφώνεται ὅλο καὶ περισσότερο σὲ ἓνα τόπο θυσιαστικῆς ἀγάπης, ὅπως ἀκριβῶς ὁ λόφος τοῦ Γολγοθᾶ.

Ἐνῶ ἀντικρύζουμε τὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου σὲ κάθε τόπο καὶ χρόνο μὲ τὴν παγκοσμιότητά του, ἅς ἀφεθοῦμε στὴν ἀκατανίκητη δύναμή του, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου: «ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν» (Ἰωαν. 12:32). Μὲ αὐτὴ τὴν ἰσχύ, τὸ ἴδιο πνεῦμα θυσίας, ἀγάπης καὶ γενναιοδωρίας, ἅς μεταμορφώσουμε τὴν ἀγαπημένη μας Σχολή σὲ ἓνα μοναδικὸ ἀκαδημαϊκὸ ἴδρυμα, γιὰ τὸ ὁποῖο ὅλες οἱ ἐπόμενες γεννεὲς θὰ δοξάζουν τὸν σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα Κύριο.

Μὲ πατρικὴ ἐν Χριστῷ ἀγάπη,

† ὁ Ἀμερικῆς Ἐπιδοφόρος

† ὁ Ἀμερικῆς Ἐπιδοφόρος